

ДИПЛОМНА РАБОТА

На тема

**Символиката на духовното лутане и греха в поемата
„Легенда за разблудната царкиня“ от Димчо
Дебелянов**

2020 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1. Житейски път на Димчо Дебелянов-стр. 2**
- 2. Символистът Димчо Дебелянов –стр. 8**
- 3. Символи на живота и смъртта представени чрез онтологичната стихия „земя“-стр. 14**
- 4. Символи на живота и смъртта представени чрез онтологичната стихия „вода“-стр. 17**
- 5. Символи на живота и смъртта представени чрез онтологичната стихия „огън“-стр. 34**
- 6. Символи на живота и смъртта представени чрез онтологичната стихия „въздух“-стр. 51**
- 7. Символи на живота и смъртта представени чрез онтологичната стихия „дърво“-стр. 58**
- 8. Символи на живота и смъртта представени чрез онтологичната стихия „метал“-стр. 69**
- 9. Символи на живота и смъртта в „Легенда за разблудната царкиня“-стр. 70**
- 10. Библиография-стр.79**

Житетски път на Димчо Дебелянов

Да се разбере творчеството на Димчо Дебелянов без да се познава неговият живот, би било трудно, дори невъзможно. Всеки етап от житетския му път оказва своето влияние върху личността и творбите му. Условно неговия кратък живот може да се раздели на четири периода: живот в Копривщица (1887-1896 г.); живот в Пловдив (1896-1904 г.); живот в София (1904-1916 г.); на фронта (1916 г.).

Димчо Дебелянов се ражда в малкото и изпълнено с живот българско градче Копривщица. Историята на рода му, както и на самата Копривщица е обвита в загадъчност и се предава като легенда. Според устните предания, които разказвали в семейството му, рода Дебеленци води произхода си от село Дебелец, Търновско и е наследник на стар болярски род¹. Родителите на Димчо произхождат от сравнително заможни фамилии. Баща му, Вельо, е син на Динчо Дебеляни Найда Хаджи Вельова. Динчо е добър и сговорчив човек, отдаден изцяло на семейството и работа си. По занаят е абаджия². Найда произхожда от заможен род и, за разлика от Динчо, е строга и властна жена³, която се гордее със своя произход и не пропуска да го изтъкне⁴. Динчо и Найда имат четири дъщери, двама синове, както и една дъщеря от първия брак на Найда. Вельо е четвърто дете. След като се научава да чете, пише и смята, баща му започва да учи него и брат му Иван на занаят. Когато усвояват основните знания нужни на абаджиите той ги води до Анадола, за да ги научи и да търгуват със стоката, която са изработили. Постепенно двамата братя поемат работата от баща си, както и грижата за семейството⁵. Майката на Димчо се ражда в семейството на Илия Теодоров Стайчин и Гунка Хаджи Тодор Бодур. Илия Стайчин е виден и деен копривщенин, който е бил или бегликчия или саиджия⁶. Той помага с пари и действия за всяко дело свързано с

---

¹Дебелянова-Григорова, Мария, Димчо Дебелянов :Спомени, писма, документи, София, Български писател, 1956, стр. 14

²Дебелянова-Каролева, Димка, Живях в заключени простори, София, Захари Стоянов и УИ „Св. Климент Охридски“, 2005, стр. 18

³Дебелянова-Григорова, Мария, Димчо Дебелянов :Спомени, писма, документи, София, Български писател, 1956, стр.15

⁴Дебелянова-Каролева, Димка, Живях в заключени простори, София, Захари Стоянов и УИ „Св. Климент Охридски“, 2005, стр. 18

⁵ Пак там, стр. 22

⁶ Пак там , стр. 16